

De Tao van Spiritualiteit

In de oude wereld geloofden mensen
dat spiritualiteit betekende
dat men anders moest zijn dan anderen.
Dus droegen zij:
speciale kleding,
heilige symbolen,
grote woorden
en spirituele overtuigingen
alsof verlichting zichtbaar gemaakt kon worden aan de buitenkant.
Maar hoe spiritueler zij probeerden te lijken,
hoe verder sommigen verwijderd raakten
van eenvoud en echtheid.
Toen vroeg een leerling aan de meester:
"Wat is ware spiritualiteit?"
De meester nam hem mee
naar een oude rivier.
Het water stroomde rustig:
zonder zichzelf heilig te noemen,
zonder bewondering te vragen,
zonder iemand te overtuigen.
Toch bracht het leven
aan alles wat het aanraakte.
"Zie je dat?" vroeg de meester.
De leerling knikte langzaam.
"De rivier probeert niets te zijn."
De meester glimlachte zacht.
"Precies."
Daarna liepen zij door een grote stad.
De leerling zag mensen:
discussiëren over waarheid,
zich verheven voelen boven anderen,
en spiritualiteit gebruiken
als identiteit of status.
Maar hij zag ook:
een moeder die liefdevol voor haar kind zorgde,
een man die eerlijk bleef terwijl niemand keek,
en een oude vrouw die in stilte voedsel deelde.
"Waarom voelt dit spiritueler
dan al die woorden?" vroeg hij.
De meester keek naar de zachte ogen van de vrouw.
"Omdat spiritualiteit niet begint
bij wat een mens zegt..."
Hij wees naar haar eenvoudige gebaar.
"...maar bij hoe bewust hij leeft."
De wind streek zacht door de straat.
"Maar meester... moet een spiritueel mens

de wereld verlaten?"

De meester schudde rustig zijn hoofd.

"Ware spiritualiteit vlucht niet weg van het leven."

Hij keek naar de mensen om hen heen.

"Zij leert een mens:

bewuster te denken,

liefdevoller te handelen,

eerlijker te spreken

en dieper verbonden te leven."

De leerling werd stil.

"Dus spiritualiteit gaat niet om perfect zijn?"

De meester glimlachte zacht.

"Nee."

Hij keek naar de open hemel boven de stad.

"Het gaat om steeds opnieuw ontwaken

uit onbewustheid."

De stad bleef bewegen om hen heen.

Toen sprak de meester:

"De arrogante mens gebruikt spiritualiteit

om zichzelf bijzonder te voelen."

Hij keek rustig naar de stromende rivier.

"Maar de wijze mens wordt juist eenvoudiger,

zachter

en menselijker."

De leerling keek zwijgend naar het stromende water.

En voor het eerst begreep hij:

dat spiritualiteit niet betekent

dat een mens boven het leven uitstijgt...

maar dat hij leert leven

met meer bewustzijn,

meer liefde

en meer verbondenheid

met het geheel.

